

Nærings- og fiskeridepartementet
Postboks 8090 Dep
0032 OSLO

Høyringsvar til nytt regelverk for å implementere nytt system for kapasitetsjusteringer i lakse- og aureoppdrett - Meld. St. 16 (2014-2015)

Vi viser til brev frå Nærings- og fiskeridepartementet datert 24. juni om framlegg til regelverk for å implementere nytt system for kapasitetsjusteringer i lakse- og aureoppdrett.

Fylkesmannen i Hordaland ser positivt på at berekraft skal vere premiss for utviklinga av havbruksnæringa. Samstundes har vi nokre merknader.

Hordaland er det fylket der negativ påverknad på villfisk av laks og sjøaure har vore særleg merkbar. Følgjene for lakse- og sjøaurebestandane i Hardanger førte til framlegget om *Hardangerfjordforskrifta* og ei samstemt forvaltning om eit frysregime i Hardanger inntil situasjonen har betra seg. Vi er difor skeptiske til kva som vil skje når dette prinsippet no er føreslege tatt bort. Bestandssituasjonen til villaks og sjøaure langs Hardangerfjorden er årsaka til at bestandane i dette fjordsystemet no vert lagt inn i nasjonal genbank.

Det er semje om at lakselus er ein viktig faktor når det gjeld påverknad på villfisk av laks og aure. Som einaste berekraftindikator vil han i ein del område kome til kort. Konkret så ser vi i Hordaland indikasjonar på at nokre av våre terskelfjordar har overskride bereevne for påverknad frå organisk belastning. Dette gjeld i første rekke Sørfjorden ved Osterøy, men vi ser og urovekkande negativ utvikling i oksygennivå i djupvatnet i Masfjorden. På sikt er det naudsynt å nytte fleire indikatorar i ein reguleringsmodell.

Vi vil peike på at trafikklyssystemet ikkje ser ut til å vera i samsvar med kvalitetsnormen for ville bestandar av atlantisk laks. Slik vi forstår det, vil systemet for kapasitetsvurderingar i praksis tillate 30 prosent dødelegheit på bestandane av vill anadrom fisk. Dette er ikkje tråd med kvalitetsnormen, der tiltak skal setjast i verk på eit langt tidlegare tidspunkt, og målet er å oppretthalde minst god status.

Framlegget til handlingsreglar meiner vi kan vere for svake tiltak dersom det syner seg at konsekvensane for villfisken blir for store. Å ta ned MTB med 6 prosent annakvart år kan vere for sein reaksjon. MTB er i seg sjølv eit upresist mål på utslepp både på lus og andre utslepp, då det er store variasjonar mellom oppdrettarar korleis dei nyttar denne reguleringa. Forholdet mellom faktisk produksjon i ein produksjonssyklus/MTB ligg for heile Hordaland som eit faktortall i storleiken 1,5 til 1,6 (vårt estimat). Variasjonen på lokalitetsnivå er stor, vi har registrert variasjon frå 0,5 til 2,7. Små oppdrettsfirma, som vi har mange av i Hordaland,

vil på kort sikt kunne tilpasse ein reduksjon i MTB ved å utnytte regimet betre, større spreining på smoltstorleik, lenger samla produksjonstid, meir sortering og utslakting over lenger periode. På kort sikt vil reduksjon i MTB i eit produksjonsområde kunne føre til liten endring i faktisk produksjon og ståande biomasse i produksjonsområdet. Større konsern har mindre fleksibilitet.

Med helsing

Kjell Kvingedal
miljøvernsjef

Tom N. Pedersen
seniorrådgjevar

Brevet er godkjent elektronisk og har derfor inga underskrift.